

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Gîțu Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Gîțu Petru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.11.2018 – 24.12.2019;

2. Instanța de apel : 27.01.2020 – 11.03.2020;

3. Instanța de recurs ordinar : 22.05.2020 – 08.07.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 24 decembrie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gîțu Petru Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (1) Cod penal - 2 (doi) ani închisoare;

- art. 287 alin. (3) Cod penal - 4 (patru) ani închisoare;

În corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și decizia Curții de Apel Bălți din 23. 01.2019, sub formă de închisoare de 2 ani și o lună, instanța a considerat necesar a-i stabili lui Gîțu P., pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani, cu executare în enitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 87 Cod penal, a fost înlocuită cu zile de închisoare pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia din 05.11.2018 de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității și prin cumul parțial al pedepselor aplicate în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța a considerat necesar de a-i stabili lui Gîțu P. pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1166 lei a fost admisă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Gîțu Petru la 11.08.2018, în jurul orelor 20:00, aflându-se în localitatea Nicoreni, r-l Drochia, urmare a conflictului declanșat cu Livițchi Nicolai Xxxxx, l-a apucat de gât îmbrâncindu-l, aplicându-i lovituri cu mâinile pe suprafața corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201818D0075 din 18.09.2018, vătămări corporale ce puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, dur și prin lovire de el, calificându-se ca vătămări corporale medii cu dereglarea de lungă durată a sănătății, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 152 alin. (1) Cod penal, cu calificativele *vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, nepericuloasă pentru viață, cu dereglarea de lungă durată a sănătății*.

Tot el, în seara de 11.09.2018 în jurul orei 20:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se pe una din străzile localității Nicoreni, r-l Drochia, din intenții huliganice, inițiind conflict cu consătenii Popa Alexandr Xxxxx și Cebotari Victoria Xxxxx i-a numit cu cuvinte necenzurate, aplicându-i primului lovituri cu un lanț pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată, iar celei din urmă lovitură cu capul în regiunea părții frontale a capului, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 287 alin. (3) Cod penal, cu semnele de *calificare huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu aplicarea altor obiecte pentru - vătămarea integrității corporale sau a sănătății*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Gîțu Petru, cu solicitarea atenuării pedepsei penale, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i numită cea neprivativă de libertate, ținându-se cont de prezența în cauză a unui cumul de circumstanțe atenuante cum ar fi: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, prezența la întreținere a mamei, cu grave probleme de sănătate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză a fost judecată în procedura recunoașterii probelor administrate la faza urmăririi penale, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, neobiectată de părți nici în instanța de fond și nici în cea de apel, precum și, că probele verbale și materiale scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt rediate în conținutul sentinței de condamnare, astfel instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că, în această parte ea nu a fost atacată, inculpatul recunoscându-le și neobiectând asupra încadrării juridice a acțiunilor infracționale.

Astfel încât, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Gîțu P. în fapta comisă, instanța de fond deliberând asupra pedepsei penale, a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și în special celor de la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ce determină scopul, criteriile generale de individualizare a ei, precum și dreptul garantat a vinovatului de a beneficia de reducerea cu o 1/3 a termenului ei, în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la

faza urmăririi imperiale, corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii pe viitor a faptelor penale, luându-se în considerație personalitatea lui, ce nu este la prima abatere de legea penală, anterior fiind condamnat de nenumărate ori, inclusiv la pedeapsa închisori cu suspendare condiționată conform art. 90 Cod penal, acordându-i-se posibilitatea de a-și revedea acțiunile și a-și face concluziile necesare, întru excluderea recidivării, ceea ce însă nu s-a reușit, el continuându-și activitate criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, cu un pericol social-sporit, iar aflarea la întreținere a trei copii minori și a mamei sale cu grave probleme de sănătate, ne fiind în măsură să determine aplicarea unei pedepse de natura celei solicitate, ele fiind corect apreciate de instanța ca circumstanțe atenuante și nu excepționale.

De aceea, preluând opinia instanței de fond în ce privește categoria și termenul pedepsei numite, instanța de apel a reținut caracterul ei proporțional faptelor comise, ce este îndreptat spre conștientizarea pericolului social și urmărilor prejudiciabile, iar în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în fond, căror instanța le-a dat o apreciere obiectivă, instanța de apel a constatat netemeinicia apelului inculpatului, motiv pentru care l-a respins ca fiind nefondat.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis, că soluția instanței de fond privind constatarea prin prisma probelor administrate, în acțiunile lui Gîțu Petru a infracțiunilor, prevăzute la art. art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal este corectă, fiind bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept cărora li s-a dat o apreciere obiectivă pe parcursul soluționării cazului.

6. Decizia instanței de apel adoptată pe caz este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, menționând că a comis infracțiunea și se căiește, părțile vătămate l-au iertat, nu a cunoscut că așa se va întâmpla. Mama sa este paralizată, iar soției cu copii îi este greu să o îngrijească. Deja a executat o parte din termen și a înțeles că a făcut o greșală mare, și la moment nu îi poate ajuta pe cei dragi, astfel solicită modificarea termenului rămas neexecutat, ca să poată ajuta mama și soția.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul declarat nu indică un careva temei de recurs, însă critică decizia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, semnalînd astfel temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Totodată, din recursul declarat de către inculpat, nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte

Din conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia, solicitând modificarea termenului pedepsei rămas neexecutat.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat de către inculpat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei.

La acest capitol, în viziunea Colegiului în cazul supus examinării nu persistă temeiul de casare invocat, iar pedeapsa stabilită de către instanțele de fond este în limitele legii, luând în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar pedeapsa sub formă de închisoare stabilită va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luând în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

Referitor la argumentul invocat de către inculpat, prin care solicită modificarea termenului rămas neexecutat, ca să poată ajuta mama și soția, deoarece mama sa este bolnavă, părțile vătămate l-au iertat, nu a cunoscut că așa se va întâmpla, deja a executat o parte din termen și a înțeles că a făcut o greșală mare, și la moment nu îi poate ajuta pe cei dragi, Colegiul penal menționează că chestiunile privind executarea hotărârilor judecătorești, inclusiv și înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa, la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului, fapt prevăzut la art. art. 469 - 471 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs reține că, pedeapsa definitivă stabilită de prima instanță, menținută și de cea de apel, conform art. 84 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, stabilită în sarcina inculpatului, cu reducere a 1/3 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în viziunea Colegiului a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, totodată în cauză just fiind aplicate și prevederile art.84 alin. (4), 87 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar chestiunea privind executarea hotărârii, se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia, reieșind din circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și i-au stabilit corect inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, iar modificarea termenului de pedeapsă rămas neexecutat, este o chestiune ce poate fi soluționată în corespundere cu prevederile art. art. 469-471 Cod de procedură penală și nu este incidență a temeiului pentru recurs stipulat de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, în cazul dat.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gîțu O., ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Gîțu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Gîțu Petru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor